

477.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 10 czerwca 1927 r.

o Państwowym Zakładzie Higieny.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Istniejące przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych zakłady państwowej służby zdrowia, a mianowicie:

Państwowy Zakład Higieny w Warszawie, utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 października 1921 r. (Monitor Polski № 258), uzupełnionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 1922 r. (Monitor Polski № 147) i zmienionem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 września 1923 r. (Monitor Polski № 208),

Państwowy Zakład badania surowic, utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1921 r. (Monitor Polski № 1 z 1922 r.) i

Państwowy Instytut Farmaceutyczny, utworzony rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 r. (Monitor Polski № 101)

— łączy się w jeden zakład naukowo-badawczy pod nazwą: „Państwowy Zakład Higieny”.

Zakład ten podlega Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 2. Państwowy Zakład Higieny jest osobą prawną, może przyjmować zapisy i darowizny i zarządzać swym uzyskanym w ten sposób majątkiem, jako też i majątkiem oddanym mu w użytkowanie w myśl art. 3-go, rozporządzać kredytami w granicach zatwierdzonego budżetu, jako też sumami, uzyskanymi z własnych przedsiębiorstw w granicach zatwierdzonego planu finansowo-gospodarczego tych przedsiębiorstw.

Przyjmowanie przez Państwowy Zakład Higieny darowizn i zapisów wymaga zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Darowizny i zapisy, uwarunkowane takimi zobowiązaniami, które spowodowałyby wydatki, nie znajdujące pokrycia bądź w tychże darowiznach i zapisach, bądź też w majątku własnym Państwowego Zakładu Higieny, powstałym z innych darowizn i zapisów, bądź też wreszcie w budżecie Zakładu, — nie mogą być przez Państwowy Zakład Higieny przyjęte.

Art. 3. Państwowy Zakład Higieny otrzymuje bezpłatnie w użytkowanie całkowity majątek, będący w chwili wydania niniejszego rozporządzenia w użytkowaniu dotychczasowego Państwowego Zakładu Higieny, Państwowego Zakładu badania surowic i Państwowego Instytutu Farmaceutycznego (art. 1).

Nieruchomości państwowe, które w przyszłości stałyby się zbędne dla potrzeb Państwowego Zakładu Higieny, winny być oddane do dyspozycji właściwych władz państwowych.

Art. 4. Zadaniem Państwowego Zakładu Higieny jest:

- a) prowadzenie badań naukowych w zakresie higieny publicznej celem przystosowania zdobytej wiedzy do potrzeb zdrowia publicznego, a w szczególności do potrzeb administracji sanitarnej;
- b) prowadzenie badań bakteriologiczno-serologicznych, chemicznych, farmakognostycznych, epidemiologicznych i t. p. dla użytku władz administracyjnych w związku z działalnością tych władz w zakresie administracji sanitarnej;
- c) wyrób surowic, szczepionek i produktów biologicznych, stosowanych w medycynie i weterynarji w celach zapobiegawczych i leczniczych oraz w miarę konieczności innych środków leczniczych;
- d) wykonywanie według zasad, jakie ustali Minister Spraw Wewnętrznych, czynności zleconych w zakresie administracji sanitarnej, a w szczególności w akcji zwalczania chorób zakaźnych oraz w akcji propagandy higieny;
- e) szkolenie fachowego personelu, zatrudnionego w państwowej i samorządowej administracji sanitarnej, personelu zatrudnionego w innych dziedzinach administracji publicznej, wkraczających w zakres spraw zdrowotnych oraz kształcenie pomocniczego personelu lekarskiego (akuszerki, pielęgniarki i t. p.).

Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają w niczem obowiązujących przepisów, dotyczących wprowadzania w obieg surowic, szczepionek, produktów biologicznych i innych środków leczniczych. W szczególności postanowienia te nie naruszają w niczem uprawnień Ministra Rolnictwa co do wprowadzania w obieg surowic, szczepionek i produktów biologicznych, stosowanych w weterynarji.

Art. 5. Państwowy Zakład Higieny ma siedzibę główną (Centralę) w Warszawie.

Stacjami jego ekspozyturami poza Warszawą są filje, tworzone w poszczególnych miejscowościach Państwa (z reguły w miastach wojewódzkich), a obejmujące swoją działalnością teren jednego lub kilku województw.

Dla celów związanych z działalnością Zakładu, Państwowemu Zakładowi Higieny przysługuje prawo organizowania pracowni ruchomych, kolumn epidemiologicznych i t. p. jako ekspozytur czasowych, oraz organizowania kursów, wykładów, wystaw i t. p.

Ponadto Państwowy Zakład Higieny ma prawo prowadzenia własnych przedsiębiorstw, stosownie do wyznaczonych mu zadań. Zasady organizacji i plan finansowo-gospodarczy tych przedsiębiorstw zatwierdza Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 6. Państwowy Zakład Higieny (Centrala) dzieli się na działy i oddziały, których liczbę i zakres czynności ustala Minister Spraw Wewnętrznych odpowiednio do zadań Zakładu i w granicach zatwierdzonego budżetu i etatu osobowego. Oddziały wchodzi z reguły w skład działów.

Art. 7. Istniejące w chwili wydania niniejszego rozporządzenia filje dotychczasowego Państwowego Zakładu Higieny we Lwowie, Krakowie, Łodzi, Lublinie i Toruniu stają się filjami utworzonego niniejszym rozporządzeniem Państwowego Zakładu Higieny — od chwili jego utworzenia.

Minister Spraw Wewnętrznych uprawniony jest odpowiednio do zadań Państwowego Zakładu Higieny i w granicach kredytów, oraz etatów osobowych dla tego Zakładu zatwierdzonych, do tworzenia nowych filij Zakładu, określania okręgu ich działalności oraz kasowania istniejących filij.

Zakres czynności poszczególnych filij ustala Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny.

Art. 8. Na czele Państwowego Zakładu Higieny stoi Naczelnny Dyrektor, powołany do kierowania całokształtem działalności Zakładu oraz prowadzenia jego administracji.

Na czele każdego działu Państwowego Zakładu Higieny stoi Dyrektor Działu, na czele oddziału Kierownik Oddziału, a na czele filji Kierownik Filji.

Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny zastępuje jeden z członków Rady Dyrektorów Działów (art. 9), wyznaczony przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Wewnętrznym organem opiniodawczym i doradczym Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny w zakresie spraw, związanych z kierownictwem fachowym Zakładu, jest Rada Dyrektorów Działów.

Skład tej Rady stanowią: Naczelnny Dyrektor Zakładu, jako przewodniczący, oraz Dyrektorowie Działów, jako członkowie. Za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych Rada może kooptować do swego składu dalszych członków z pośród kierowników oddziałów.

Zakres czynności Rady Dyrektorów Działów ustali Minister Spraw Wewnętrznych.

Ministrowi Spraw Wewnętrznych przysługuje prawo powoływania do życia przy Państwowym Zakładzie Higieny po wysłuchaniu Naczelnego Dyrektora jeszcze innych wedle swego uznania ciał opiniodawczych względnie doradczych poza Radą Dyrektorów Działów.

Art. 10. Funkcjonariusze Państwowego Zakładu Higieny są funkcjonariuszami państwowymi i podlegają ogólnym przepisom, normującym stosunek służbowy funkcjonariuszy państwowych, a w szczególności ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164).

Stanowiska w przedsiębiorstwach Państwowego Zakładu Higieny (ust. 4 art. 5) powinny być obsadzone przez pracowników kontraktowych. Przepis ten nie stosuje się do stanowisk kierowniczych przedsiębiorstw, które to stanowiska mogą być obsadzone przez funkcjonariuszy, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

Art. 11. Budżet Państwowego Zakładu Higieny stanowi osobny dział budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w dziale administracji.

Plan finansowo-gospodarczy przedsiębiorstw (ust. 4 art. 5), prowadzonych przez Państwowy Za-

kład Higieny, stanowi jedynie załącznik do tego budżetu, w samym zaś budżecie uwidacznia się z tego planu tylko nadwyżkę dochodów względnie różnic.

Art. 12. Państwowy Zakład Higieny i jego ekspozytury oraz przedsiębiorstwa mają prawo używania pieczęci z herbem Rzeczypospolitej i napisami, zawierającymi nazwę odpowiedniej instytucji Zakładu.

Art. 13. Minister Spraw Wewnętrznych wyda na wniosek Naczelnego Dyrektora Państwowego Zakładu Higieny zarządzenia, rozwijające w sposób szczegółowy postanowienia niniejszego rozporządzenia, a w szczególności także zarządzenia, przewidziane w art. 6, 7 i 9 tegoż rozporządzenia, regulujące wewnętrzny Zakład oraz zarządzenia, regulujące zakres nadzoru wojewodów nad czynnościami filij oraz ekspozytur czasowych (ustęp 3 art. 5), organizowanych przez Państwowy Zakład Higieny.

Art. 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tem, iż postanowienia, zawarte w art. 11 tego rozporządzenia nabierają mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1928 r.

Równocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów, wymienione w art. 1.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

478.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 3 czerwca 1927 r.

w sprawie czasowego przymusowego zajęcia
gruntów na wojskowy plac ćwiczeń garnizonu
Kalisz—Szczypiorno.

Na podstawie art. 1 i 24 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych